

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Chelidonium et Drose

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

ἡμᾶς ἐπὶ λόγῳ θεάσῃ, σίλκον.
 τας τῶν ὀπλοῖς. Φι. ἤκειτι μό-
 νον συσκευασάμενοι ἐγὼ δὲ,
 καὶ Τίβυς οὗτ' ὅτι, μόν' ὅτι
 οὗτ' ὅτι ἐπαύται μοι, βάλλοντον
 ἡμᾶς λίθοις τὴν καὶ ὀστράκοις,
 οὕτω διασπιδάμεν, ὡς μὴ
 ἴδῃ, οἱ οἰχοῦντες, ἔχουσι ἀδύνατον.

resplendentes. PHIL. Ad-
 uentate modò conferri atq̄
 instructi. Ego verò & Ti-
 bys iste (nam hic solus me
 sequitur) iaciendo cūm sa-
 xis, tum testis ostraceis, ita
 dispergemus, vos, ut neq̄ quòd
 veritiamini, scire tum possitis.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ

Ἐ Δροσῆ.

CHELIDONIUM

& Drose.

ΟΥκ ἔτι φοιτᾷ παρὰ
 σὲ, ὦ Δροσῆ, τὸ μα-
 ράκιον ὁ Κλινίας; ἢ
 ἤρ' ἰώρακα πολὺς ἤδη χρό-
 ν' ὅτι αὐτὸν παρ' ἡμῶν. Δρο.
 ἔκ' ἔτι, ὦ Χελιδόνιον ὁ ἤρ' Διο-
 δάσκalos αὐτὸν ἄρξαι μηκέτι
 μοι πείσασθαι. Χι. τίς οὗτ' ὅτι;
 μὴ τι τὸν παδοστρίβω Διότι-
 μον λέγεις, ἐπὶ ἐκείνους γὰρ ἐ-
 λ' ὅτι μοι. Δρο. ἔκ' ἄλλ' ὁ ἡμῶν
 κισσὸς φιλοσόφων ἀπλόμας ὅτι
 Αεισαίνετ' ὅτι. Χι. τ' σκεθρῶ-
 τὸν λέγεις, τὸν Δασυῶν, τὸν
 βαθυπέγωνα, ὅς ἐστι μετὰ τ'
 μισραίων πειπατῶν ἐν τῇ
 ποικίλῃ. Δρο. ἐκείνους φημι
 τὸν

Non amplius venti-
 tat ad te, Drose
 adolescentulus ille
 Clinias? Non enim vidi lon-
 go iam tempore apud vos ia-
 psūm. DRO. Non am-
 plius, Chelidonium. Nam
 præceptor prohibuit ipsum
 amplius ad me accedere.
 CHE. Quinam iste? num
 exercitorem istum puerorum
 Diotimum dicis? Nam is est.
 tē amicus mihi est. DRO.
 Non, sed perditissimus iste
 philosophorum Aristaneus.
 CHELID. Tetivcum i-
 stum dicis & hirsutum, pro-
 funda barba, qui cum ado-
 lescentibus consuevit deambulare in porticupicta? DRO. Il-
 lum

τὸν ἀλαστονα, ὃ λέγεται ἐπι
 δοίμι ἀπρόμυθος, ἐκτόμυθος
 ἢ πάζωνος ὑπόδημιος. Χι. τί
 παθὼν θ' ἰκάνουσι, ὡσαύτως
 πῶς τὸν Κληδία; Δρο. οὐκ
 οἶδα, ὦ Χιλιδόνιον, ἀλλὰ μη-
 δεποτε ἀπέκοιτός μου γρόμην
 νος, ἀφ' οὗ ζωακὶ ὀμιλήσῃ
 ξάω, πρῶτον δὲ ὁμίλησέ μοι,
 τριῶν τῶν ἐξ ἡμερῶν, ἢ
 ἢ πεσῆλθε τῶν εὐροπῶν. ἰπέ
 ἢ λυγρόμην, ἢ οἶδα δὲ, ὅπως
 τί ἴπαθον ἰπ' αὐτῶν, ἔπιμψα
 τῶν Νουείδα, πειρακισμοί-
 νην αὐτὸν, ἢ ἢ ἀγορᾶν ἀγρί-
 βουτα, ἢ ἢ παιδίον. ἢ δὲ πει-
 παλῶτα, ἔφυ ἰδοῦσι, μὲν
 ἢ Ἀεσαίντε, νύσσα πορρῶ,
 ἰκάνον δὲ ἰρθεῖάσυντα, ἢ
 τῶ ὄρῳ, καὶ μηκέτι παρρη-
 κῆν ἢ ὄφθαλμόν. ἢ ἢ ἰδαλι-
 ζον ἄμα ἢ τῶ πόλι. ἢ δὲ ἢ
 χι. τὸ Διπύλου ἀκοιθῆσα,
 ἰπέ μὴ δὲ ὄλως ἰπρῶτον, ἢ
 πανύκην, οὐδὲν σαφὲς ἢ
 παγῆς

lum equidem, vanum iacta-
 torem, quem utinam pessimè
 perire videam, barba tractū
 à carnifice. CHE. Quid
 autem accidit illi, cur talia
 persuaderet Clinia? DRO.
 Nescio, Chelidonium. Sed
 cum antea nunquam ullam
 noctem intermiserit quum me-
 cum dormiret, ex quo rem
 cum muliere habere cepit
 (primùm autem mecum has-
 bere cepit) tribus istis die-
 bus proximis ad angipors-
 tum hoc ne unquam access-
 sit quidem. Postquam au-
 tem ex eo contristari cepi
 (nam nescio quo pacto mi-
 hi ægrè quiddam ob illum
 accidit) Neuridem misi, quæ
 illum circumspiceret, aut
 in foro commorantem ali-
 cubi, aut in palestra. Ea
 autem rediens, deambulans
 rem vidisse se ait eum Ari-
 staneto, atque innuisse illi à
 longè. Illum autem erubus-

isse, deiectis in terram oculis, neque aspicere amplius ad ipsam voluisse. Atque exinde ambos ad urbem iisse. Ipsa verò ad Dipylum usque secuta, cum ille prorsus neque conuerteret sese, domum redijt, nihil planum aut certum habens

παρῆλαι ἔχουσα. πῶς με οἷα
 διαγὰρ τὸ μὲτὰ ταῦτα οὐκ
 ἔχουσα ἀκούσαι, ὃ, τι μοι πτε-
 ρωνθεν ὀμβρακίσκη; ἀλλὰ
 μὴ ἐλπίσῃσά τι αὐτόν, ἔλε-
 γον ἢ τινὸς ἀπὸς ἠρσώδη,
 μισήσας ἐμὴ, ἀπ' ὃ πατὴρ
 ἀνέκλυτον αὐτόν. ποικί-
 τοιαῦτα ἔσπερον. ἦ δὲ δὲ
 περὶ δάκλυ ὄψιαρ ἕκαστ' ὃ
 Δρόμων, τὸ γραμμωτοῦ
 τουτὶ παρ' αὐτῷ λομίζω. ἀ-
 νάγνωθι λαβοῦσ', ὃ Χελιδό-
 νιον; οἶδα γὰρ ἀπὸν γράμ-
 ματα. Χρ. φέρ' ἰδωρὸν τὰ
 γράμματα, οὐ παύει σφῆ,
 ἀπ' ἐπιστομῆσά, ἀνολοῦ-
 τα ἰσχυρὰ τινα τῷ γυραφῷ.
 τ' ἄλλο δὲ, πῶς μὴ ἐλίθη-
 σάσιν, ὃ Δροσὴ, τὸς θεῶς ποί-
 μα μάρτυρας. Δρο. αἶ, αἶ,
 τάλαρ, ὃ δὲ τὸ χάριεν πρὸς
 γραφε. Χρ. καὶ νῦν δὲ ἵκατὰ
 μίση, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκη
 ἀπέσταμασ' ὃ πατὴρ γὰρ Αει.
 εἰσὶν τὸ παρὶδὸν με ἔπιλο-
 φῆν

quod renunciaret. Quo me
 igitur pacto post illa tum
 affectam putas? quæ conie-
 cturam facere nusquam po-
 teram, quidnam esset quod
 adolescenti huic accidisset:
 sed ita mecum dicebam:
 Numnam ægrè illi aliquid
 feci? aut numquam aliam
 amat, me profusus? aut num
 pater veuit ipsum? Mul-
 ta adeò huiusmodi mecum
 ipsa volebam. Porro au-
 tem circa multam vespere-
 ram venit Dromo, literas
 has ab alio afferens. Acci-
 pe Chelidonium, ac lege.
 Scis enim literas videlicet.
 CHE. Age videamus. Ac
 litera quidem ipse non ad-
 modum planè scripta, sed
 incompòsita, & malè co-
 agmentata, properantiam
 quendam scribentis indi-
 cant. Sic autem sonant: Quo
 quidem pacto amàvim te,
 mea Drose, testes facio
 deos. DRO. Væ vae mi-
 seræ mihi, neque salutationem à principio adseribit. CHE.
 Et nunc autem non odio aliquo, sed necessitate coactus
 deserò te. Nam me pater Aristeneto tradidit, ut philo-
 sophia

φησὶ αὐτῷ, ἡ ἀκρίνος, ἡ μάθη ἢ
 τὰ καθ' ἑμᾶ. ἅπαντα, παύω
 ποτὰ ἐπιτιμήσοι μοι ἀπρῆπις
 ἄνα λίσσων ἰταίρα σιωπῆσαι,
 Ἀρχιτέλους καὶ Βρασιελῆας
 ἕρποντα πολὺ ἢ ἄμενον
 εἶναι, τὴν ἀρετὴν περιμᾶν ἢ
 ἰδοῦναι. Δρο. μὴ ἄρα τι ἴ-
 κολοῦ ὁ λῆρ ὅτι κῆν ὅ, τοιαύ-
 τα παιδῶν τὸ μαρᾶκιον.
 Χι. ὡς ἀνάγκη παθεῖσθαι αὐ-
 τῷ παρακολοθῆ ἢ ἀκρίως
 παραφυλάσσω. ἢ ὅλως, εἴθ
 προσλήψων ἄτω ἐδρῆ ἕξ
 σπ, ὅτι μὴ κένω, ἂ δ' ἄσφαρος
 νοίμι, καὶ πάντα παθεῖσθαι
 αὐτῷ, ὅσυχῆται πάνυ ὀδύ-
 μονα ἰσοθαί με, καὶ ἰνὰ τὸν
 ἡατοσῆσθαι, τοῖς πόνοις πε-
 ρυμνασμεθῶν ταῦτά μοι μὲ-
 ραι ἔγραψα, ὑποκλήψασ ἑμου.
 τὸν οὐ δε μοι ὀντοχδ, ἢ μίμ-
 υσο Κλαίου. Δρο. τί σοι
 ἄκρῃ ἐπιστολῇ, ὦ Χελιδόνιον;
 Χιλιὰ, τὰ μὲν ἅπαντα, ἢ ὅτι

Συνε

ante præexercitatum. Hæc tibi vix adeò scripsi, me ipsum
 suffuratus paululùm. Tu verò feliciter mihi vale, & me-
 mineris Clinia. DRO. Quid igitur videtur tibi epistola
 hæc, Chelidonium? CHE. Quod ad cætera quidem attinet,
 a Scylhi-

sophia dem apud illum o-
 peram. Atqui ille (cognos-
 uit enim cuncta quæ ad nos
 pertinent) multis admodum
 obiurgavit me, inhonestum
 esse dictitans, cum meret-
 rix rem habere me, Archi-
 telis & Erasiceæ filium.
 Longè enim melius esse,
 virtutem anteponeere volu-
 ptati. DRO. Vnquam
 ad maturitatem perveniet
 augator ille, qui talibus a-
 dolescentem instituit. CHE.
 Quamobrem necesse mihi
 est parère illi. Assequitur ez-
 nim me, diligenter ubique
 observans: & in summa, ne
 aspiciere quidem alium quen-
 quam præter ipsum solum
 mihi licet. Quòd si verò
 temperanter & pudicè vi-
 uam, ipsiq; per omnia obz-
 temperem, pollicetur proxi-
 mus beatum fore, præclarum-
 que ac fortem me redditur-
 um esse, laboribus ad hoc

Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μίμνηθε
 Κλινίη, ἔχε τινὰ ἰσόλοιστον
 ἱππίδα. Δρο. ἡμῶι οὕτως
 ἔδοξεν ἀπόδινμαι δ' οὐδ' ἰπὸ
 τῷ ἔρωτι. ὃ μὲν τοι Δρόμων
 ἔφασκε παύσασθαι τινα. ἔ-
 νου τὸν Αἰσάιντορ, καὶ ἰπὶ
 πεφάση τῶν μαθημάτων,
 σωμῆσαι τοῖς ἀρωατάοις τῶν
 νῆων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι
 πρὸς τὸν Κλινίαν, ἰσοχίσεις
 τινὰς ἰσοχρόνον, ὡς ἰσό-
 θεον ἀφραγῆς αὐτόν. ἀλλὰ καὶ
 ἀναγινώσκου μετ' αὐτῷ ἔρω-
 τικὸς τινὰς λόγους τῶν πα-
 λαιῶν φιλοσόφων πρὸς ἑμα-
 στήτας, καὶ ὅπως, περὶ τὸ μέ-
 γαλον ὄνειρον, ἀπέλαθ' καὶ τῷ
 πατρὶ τοῦ Κληνίου κατιρῆν
 ταῦτα Χ. ἐχθρῷ, ὃ Δρο-
 σὴ, γαστρίᾳ τὸν Δρόμωνα.
 Δρο. ἰγάσθη, καὶ ἄνω δ'
 νότον ἰμὸς ὄνειρον ἕκαστος
 ἡμῶν ὅτι Νευρίδ' ὅτι Χ.
 θάρρα, πάντα ἔσαι καλῶς. ἰ-
 γὼ δὲ καὶ ἐπιγράψω μοι δουρῶ
 ἐπὶ

a Scythica, ut aiunt oratio :
 illud autem, memineris Cli-
 nia, spem quandam adhuc
 reliquam praefert. DR.
 Etiam mihi ita videtur. PRO
 inde pecco amore. Cates-
 rum Dromo dicebat etiam
 pederastem quendam esse
 Aristenetum, & prae-textu
 doctrinae consuetudinem ha-
 bere cum pueris venustis-
 simis, & priuatim oratio-
 nem habere cum Clinia, pol-
 litationes quasdam faci-
 endo, quod videlicet dijs
 similem illum redditurus
 sit. Quin & amatorios
 quosdam sermones philoz
 sophorum veterum ad dis-
 cipulos suos idem, inquit,
 cum illo legit, & insum-
 ma, totius circa adolescen-
 tem est. Interminatus au-
 tem etiam est, patri Cli-
 niae ista se dicturum esse.
 CHE. Oportebat, Drose,
 Dromonem ipsum inescare,
 ac lautius paulo accipere.

DR O. Inescavi hominem, & praeter hoc autem etiam
 meus est. Nam & ille gustauit Nauridem. CH. Bonum ani-
 mum habet : omnia recte fiunt. Ego vero etiam inscribere in
 pariete

ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμικῷ,
 ἔρθα ὁ Ἀρχιτέλης ἕως περι-
 πατῆν, Αἰσαίνει & Ἰσθθάα
 ῥα Κλαρίαρ. ὡς ἢ ἐκ τήτου
 τι σὺσφραμῆν ἢ παρὰ τοῦ
 Δρόμων & Ἰσθολῶ. Δρο.
 πῶς δὲ ἄρ' ἰάθοις ἐπιγράψα-
 σα; Χε. τῆς νυκτὸς, ὦ Δρο.
 σὴ, ἀνδρακα ποθὲν λαθοῦ &
 Δρο. εὔγε, σὺσφραματὸν μόνον,
 ὦ Χελιδόνιον, κατὰ τ' ἄλλας
 ἴον & Αἰσαίνει.

pariete volo in Ceramico,
 ubi Architeles deambulare
 solet: Aristaneus corrum-
 pit Cliniam, ut ex hoc quo-
 que aliquid concurrat ac fa-
 ciat ad delationem Dromo-
 nis. DRO. At quomodo
 id clam facies, ne deprehen-
 daris? CHE. Noctu, Dro-
 se, carbone alicunde sumpto.
 DRO. Rectè sanè. Com-
 milita modò, atq; auxiliare,
 mea Chelodonium, aduersus

arrogantem ac vanum istum Aristanetum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

[ἢ δὲ Σκυθαῖον ἦεν, id est,
 Scytharum oratio. eo autem proverbij vice vsitur Lucianus,
 tum hic tum alijs aliquot locis: & Aelianus in epistolis. Græ-
 ci autem quicquid agreste, quicquid barbarum ac sæuum in-
 telligi volunt, id Scythicum appellant. Diogenes Laërtius in Pi-
 tis philosophorum, putat hoc proverbium natum esse ab Ana-
 charsidis asperitate. Nam is Scytha natus, inter celebres phi-
 losophos habitus est Athenis. Sentit autem Lucianus hic in
 calce literarum, fuisse quiddam mitius dictum,
 reliqua nihil præ se ferre hu-
 manitatis,

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ
Χαρμίδης.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ
& Charmides.

ΕΤαῦταρ δὲ τις παρα-
λαβὼν, πρὸς δραχ-
μὰς τὸ μίθωμα δὲς
καθόδε ἀραραγῆς, δια-
κρῶν καὶ εἴρων; ἀπ' οὐ-
τε πῆλοιας ἡδύως, οἶμα,
οὔτε διαπνεῖσαι μόνον ἡδύ-
αησ. ἔκλασεν δὲ καὶ παρὰ
τὸ δάκρυον, ἰσῶρον ἦρ. καὶ
ναῦ δὲ οὐ διακρίοιπας ὄσο-
δύων, ὡπτε βρέξῃ ταῦ-
τα οὐδ', ὃ Χαρμίδη, τί-
ν' ἐνικα ποιῆς; μὴ ἀρα-
κρῶν με, ἄς ἀρ τοῦτο ἀ-
πολαύσω τῆς νυκτὸς, ἀγρυ-
πνήσασα μετὰ σου. Χαρ-
μίδης με ἀπόποισιν, ὃ Τρυ-
φαινα, καὶ οὐκ ἐπ' ἐνείχῃ
πῶς τὸ δαυόν. Τρῦ. ἀπ'
ὅτι μὴ οὐκ ἐμοῦ ἐρῆς, δὲ
λογ' οὐδ' ἦρ ἀρ ἔχωρ με ἢ
μῆλας, καὶ ἀπάθει με, πει-
πλήκωμαι θελουσ. καὶ τῆ-
λ' ἀντάχισον τὸ μεταξὺ ἡ-
μῶν

prohæ habeas, atque abs te repel-
eres, quovies amplexarè
te volo: denique etiam quasi quodam
septo interposita veste
intetè

AMica autem quis.
piam accepta, &
junque drachma-
rum mercede data, auer-
sus dormi, lachrumans ac
gemens? Sed neque po-
tasti lubenti animo, opor-
tuit neque cenare solus vo-
lusti. Flebas autem etiam
inter cenandum. aspicie-
bam enim. & nunc autem
non desinis vlulare, però
inde atque infans aliquis.
Ista igitur, ô Charmide;
cuius gratiâ facis? Ne que-
so me celes, ut vel hæc
parte consequar aliquid ex
nocte hac, quam totam
hucusque tecum vigilavi.
CHARMID. Amôr me
perdit, Tryphæna, nequè
malum hoc ampliùs sustia-
nere possum. TRYPH.
At quòd me quidem non a-
mes, manifestum est: nequè
enim ita negligeres me, cumi